

VĚTEJTE V NOVĚ EPOCE, PĚTELĚ

Ěter, 25 prosinec 2012

Futurologové nám předstírali, že 21.12. 2012 jsme měli zaniknout v jaké katastrofě, předstávající konec světa - před vstupit do nové epochy. Zřejmě se konalo to druhé. Ažijeme v jiné epoše; ne na; předkové, je zcela jasné, a se změnil základní parametry ovlivující život, je nepochybné.

Nové je hlavně to, že na rozdíl od dřívějšího spontánního vývoje řízeného principy, více do svého vývoje zasahuje, například vyerpává zdroje, evropská etnika vymírají a biologicky degenerují; a to nikoliv zásahem z vesmíru. Až by předce jen konec světa? Nebo skromně předipustíme jen konec evropské civilizace? Epochy se ale nemění rázem - lidé žijící na planetě jsou svádky jen takových změn, které jsou schopny absorbovat a zipsobit se jim. Změny však nepřicházejí z kosmu, ale od lidí. Lidé sice mohou být řízeni novými vratnými myšlenkami, nicméně mají svoje psychosomatická omezení. Nikdy se nedalo osvícení davů.

Je mnoho povolání, ale jen málo vyvolání. Jen jednotlivci jsou schopni chápat vyřazení duchovní věci lidem. Bývali to proroci, obvykle následně kamenování, protože sdíleli nepřijemné pravdy. Většinou jsou změny připraveny technicky, jinak měno fyzickým prostředím, které člověk změnil svou přicházejí nebo se ujímají navazující myšlenky a ty opět mají vliv na fyzické změny ... a tak dále v kauzálním cyklu společenské evoluce. Na začátku epochy, která nyní končí v krizové fázi, stálo zrušení nevolnictví císařem Josefem II a omezení tvrdé roboty. Nastal populační výbuch, lidé se mohli stát a pracovat v přmyslu.

Technický rozvoj byl podmíněn lacinou pracovní silou žijící na hranici přežití. Mnoho lidí tehdy zemřelo hladem, a banální choroby, než se naakumuloval kapitál nutný k dalšímu technickému rozvoji, aby se mohli zaplatit vědecké výzkumy a tím stimulovat další materiální pokrok - spojující předvedení na drancování výrobní zdrojů ... Reakcí na špatné postavení velké části obyvatelstva byly kolektivistické myšlenky vzestupnických kolonií. Jejich výbuch znamenal jednu z nejtemnějších stránek lidské historie.

Naštěv v té části Západní civilizace, kde se kolektivistické myšlenky neprosadily, pokračoval pokrok až do stavu, kdy i pracující dostali slušné zabezpečení, aby se tak stali vzorem pro ostatní části světa. Nemylme se ovšem. Blahobyt nastal jen tam, kde ženy začaly pracovat a byla omezena porodnost. Hlavní část blahobytu vytvořily dva platy v rodině a malý počet dětí (hospodářský vzestup Ťeiny to dokazuje velmi názorně); a také nezbytné drancování zdrojů planety.

Ale to všechno má svoji mez, rezervy se vyčerpají, zástupy starců jsou na krku nemohým mladým, výroba je znečištěná a drancování bylo tak velké, že se začnám stydět. A jsme h

na konci epochy, který nepřijímá z vesmíru, ale který jsme si vytvořili sami. Stávající trend je zhoubný a nepokračovat, změny myšlenky musí být vratné. Myšlenky ovšem bolí, konec epochy je nepochopen, proroci jsou kamenováni, smutná pravda se nesmí říkat, historie arogance moci a zbednělosti se opakuje. Staré myšlenky se vyznačují tím, že ří staré věci, které bu u věc neexistují (potom vznikají jakési my podporují jevy, které by se měly naopak vyadit jako zhoubné, by se jeví příjemně. Mezi těmi zjevně zhoubnými myšlenkami má být neustálé slibování blahobytu na dluh. Nejde jen o tuto zcela jasně viditelnou hloupost jako takovou, ale nejhorší je, že lidé tomu věří! Socialisté plédují stále dokola to, co jejich předchůdci v dřívických koloniích v devatenáctém století, pouze si dnes netroufou na kapitalisty a tak atakují stát. Nehájí pracující, ale nepracující. Prostě jsou to staré myšlenky postrádající dnes smysl, nehodící se do nové doby, nepřiměřené; jejich obecné řízení, a jako vždy v úpadkové době: ří jen zájmy skupiny na úkor celku a budoucnosti.

Liberálové prosazují volný trh zasazený do zcela jiné situace než kdysi. Volný trh ří materiální pokrok, ale jen ten. Chybí doplnění o další řízené mechanismy: rodinu, obec, občanskou společnost. V situaci neúplných rodin ve společnosti bez občanské soudržnosti, bez vztahu ke státu a národu, přsobí globální trh jen navyšování materiálního blahobytu. Prostředky nejsou nasmlouvány do větších rodiních úspěšných, kapitalismus se stává jen prostředkem drancování výrobních zdrojů a hromadění věcí plnicích následně odpadové kontejnery.

Materiální blahobyt nedoplněn jinými idejemi než jen představou nekonečného růstu, rozkládá morálku, vede k hédonismu, k rozvratu a individuálnímu osamělému životu. Přitom volný trh bývá tím všem; v něm zcela neoprávněně, protože existovat musí, jinak se vytratí mechanismus evokující lidskou vůli k práci a k předpravě na život pozadí ovšem stojí daleko hlubší myšlenky, řídicí zánik civilizace. Nejsou to myšlenky, které by spadly z kosmu, nepřinesly je žádní mimozemšťané, ani Mayové o nich nemluvili a v záznamech je nemají.

Tyto myšlenky jsou přímou součástí našeho života, a proto si jich futurologové nevšimají. Není totiž zajímavé se o nich zmiňovat, nepřiměřené; to zábavu a vzrušení a proto se o nich v úpadkové společnosti nemluví. Jsou to individualismus a relativismus. Ale jejich esencí, ze které vznikly, je tzv. teorie osvobození, hlásaná západními levicovými liberály, a u nás reprezentovaná předvedení Janem Patočkou a Václavem Havlem. Maximalizace svobody jednotlivce jde tak daleko, že člověk se má osvobodit od všeho, tedy i od společnosti, která jej svazuje. Má se osvobodit od rodiny, aniž by na to nějak doplatil, má se osvobodit od práce, má se osvobodit od vztahu k druhým lidem, má se osvobodit od vztahu ke svému národu a státu, má na státní útraty vystudovat, ale pak nabyté znalosti použít v jiném státě - a bez sebešlápy výitky. Má se osvobodit od veškeré zodpovědnosti k někomu jinému, než je on sám.

V žádném případě nepochopí, že by jej předesahovat, a jsou to společenské hodnoty (věrnost, soudržnost, loajalita) nebo vyřazení duchovní představme si takového "osvobozeného politika". Jak se bude chovat? Zaadí se věstě uelová do nějaké skupiny pro dosažení co nejvyšší výhod, zájmy státu a národa jsou pro něj nepodstatným požadavkem, tak jako ostatně pro většinu lidí žijících v této poslední fázi staré epochy. Pro většinu těchto remcajících stáňovateli, kteří by se ve stejné situaci chovali naprosto shodně. Chť "osvobození" a společenskou zodpovědnost - je přeci protimluv. Nová epocha musí mít myšlenky zcela nové. Má být věstě založeno návratu k osvědčeným pravidlům starších dob. To všechno nám ale nepadne z kosmu, musí to zase jen vytvořit lidé. Ťekáním a pozorováním oblohy nová epocha nenastane. Mayové sice předvidali nějaký nový začátek

https://www.kudlanka.cz Vytvořeno pomocí Joomla! Generováno: 1. July, 2024, 18:25

naplnit jej musíme my. VLASTIMIL PODRACKÝ